

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus Diumenge 25 de Mars de 1900

Núm. 3.525

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, Illografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
En provincies trimeseres. 3'50
Extranger y Ultramar. 7
Anúncis, a preus convencionals.

Farmacia Serra

12 ANYS de continuades curacions y d'una acceptació general, son les millors probas pera demostrar que l'**XAROP SERRA** es lo millor remey pera combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de... **TOS**

La que paga més contribució de la província.

Escribanias, tinters, tintas, estisoras, cortaplumas, vades, llápis, plumas, reglas, xinxes, ostias, gommas, estutxos de dibuig, etc., etc.

S. Laguna

Papereria economica

MONTEROLS, 31

Una reama de paper barba ptas. 5'75
Kilog. de paper embolicar " 0'38
100 sobres comercials " 0'25
Kilogram de cartó " 0'27

Impresions

(DELS FULLS DE LA CARTERA)

Sobre 'l padris d' un passeig, camí del cementiri, veig un clavell blanc ab motas vermelles.

¡Bona troballa per entretenir la tafanera fantasía, mentres descanso d' una llarga caminada!

Las fullas del clavell están esblaymadas y 'n cauhen tres ó quatre al collirio per millor contemplarlo. ¡Pobre flor que 'l sol ha estamordit! Lo mateix calor que li doná la vida, ara es causa de la seva mort.

¿D' ahont procedirà aquest clavell? ¿Qui l'ha deixat aquí? ¿Haurá format part d' una toya nupcial ó qui sab si d' una ofrena a un difunt?

Morintse está la flor, cauhen las fullas, finas al tacte y tovas com la pell de guant. Encara té flayre, feble, molt feble, com los sospirs del que agonitza. ¡Qui la pogués retindre la vida que se li escapal!

Veyám si sorprench lo moment suprem.

¿Ahont ets, ánima del clavell? No respón. No hi será ja. ¿S' haurá quedat al cor de la que 'l destiná a toya de boda ó a ofrena a un mort?

* *

Era al cap vespre d' un dia d' Octubre. Ma estimada, sentada al piano, tocava un fragment de l' ópera «Cármén». La cambra s' anava enfosquint. Sentat prop del balcó, obert de bat á bat, veyá jo destacar-se, ab vigorós relleu sobre 'l fons del cel, la silueta del campanar; del nostre, del que en las mevas ausencias tant anyoro....

A mida que la fosca s' atansava, lo campanar se ennegria y semblava ocupar més espay, y ella destacantse també sobre aquell ambient fosch, formava, ab son vestit de tons clars, una nota blanca.

¡Quin contrast! L' esfumada silueta d' ella ab la del campanar! Tot le demás fosch.

Les mans corren lleugeras per lo teclat y arrencan las notas més alegres de «Cármén», y ella, entre tant, renya á una germaneta seva, nena de tres anys que també vol tocár lo piano.

Y, mentres tant, desde l' alt del campanar, sona 'l toch á morts, toch d' enterro pobre, y las notas alegres de la ópera de Bizet y 'ls crits de la nena joganera se barrejan ab las tristas vens de las campanas.

De las campanas que tocan á mort.

† HORTENSI GÜELL.

Fragment

Ja l' alegria per tot s' acosta, y l' ample plassa com reverdeix!.. ja la poncella flor bella 's torna, y l' alegria dins mon sér neix.

Entre las brancas de la boscuria la gaya aucella llença un dols cant,

un cant que's fica dins de mon ánima y ab sa harmonie ne trau mon mal,

Mireu com daura tota la plena lo sol, y brillan totas las flors! Ay, Primavera, tu 'ts qui la ditza al meu cordons!

ANTON ISERN.

El cementiri blanc

Era un cementiri rialler, un cementiri ahont les plantes creixent rejuvenides semblava volguessin fer deliciós l' ultim estatje dels qu' habian lluytat per la Vida. Allí reposaban llurs esquelets un somni, dolç, filtrarse dintre 'ls seus estatjes alguns raigs de l' esmortuhida claror de la lluna que com inmens globo de plata penjat d' invisibles cadenes rumbejava allí en el blau fosc del cel... ó bé pels suaus remors del vent que, fent mourer mandrosament els alts xiprers qu' els hi feian companyia semblavan que mes aviat que plans d' anyoransa entonessin himnes de joia. Dintre 'l seu recinte 'l fantasma horrible de la Mort es presentaba am certa hermosura, fins al contemplarla am la cara de bondat que feia, fins al veurela am el posat de placentensa am que 's passejava per allá dintre instintivament passaban per nostres planes uns somnis de color de rosa, que feian venir ganas de fruirlos dormint la pau eterna, en ell... ¡tan rialler, tan hermós!... No 'ns feia basarda l' estarhi á dintre... fins els aimants aixís comprentho es daban cites en ell i s' abraçavan, es deian amoretes i 's petonejavan sense temer res.

Feia temps qu' en aquest lloc sagrat no s' hi enterraba ningú. Semblava qu' am tot i 'ls desitje que tothom al contemplar feian venir de dormir el somni etern ningú 's deessidia á anar á fer companyia am els que ja de temps l' habitavan. I 'ls morts al veures sempre 'ls mateixos, al veurer que no anava cap nou «germá» á juntarshi es posavan seriosos, tristes. I 'ls xiprers semblava que al amanyágarlos lo vent no 's moguessin am tanta fressa, es movian am mes recança, cantant l' himne d' alegria poc á poc am ven baixa, quan imperceptible... mentres les plantes s' anavan colltorçant, decandintse de tristesa i d' anyorament.

I la gent al veurer aixó ja 's miraba el cementiri am mes respecte, am mes veneració... am certa timidesa... La Mort al veure que 'l seu palau se li enlletgia 's passejava per entremitj d' ell á grans gambades, silenciosa i am posat reflexiu. Debía pensar en els medis de que 's podria valdrer pera que aquest prengués un «caire» de belleça seductora d' avans que cada jorn li anava fugint mes i mes... Va pararse de sobte. Un somriure d' íntima satisfacció va dibuixar-seli als llavis... El medi l' havia trobat. Les plantes del seu palau es colltorsavan perque no tenian aliment. Els xiprers es decandian perque la fam cada die 'ls apretaba de valent... Pera que 'l palau vecobrés sa belleça antigua calia una víctima... La Mort aixís com-

prementhe alçá enlaire 'l bras dret am somlenial entonació, i allargat aixís el va tenir una estoneta... després va anar baixantlo poc-á-poc fins á col·locarlo en sa posició natural....

I vaig sentir com un soroll rápit que 's trencava de sopte. Les portes del cementiri s' acababan d' obrir de bat-á-bat. Uns cants d' una tristesa consoladora s' anavan sentint més aprop, més aprop.... Allá en la carretera que anava de dret cap al «sagrat recinte» 's veia avançar una comitiva estranya. A devant hi anava un jovenet am una ara com una brusa blanca, espel·lida i que doia enlaire un pal am una creu al cim. Seguian dos joves més que iluminaban á la esgrogueida llum de dos ciris una caixeta d' una blancor nevada que portavan á pes de braços quatre companys seus, joves com ells. A darrera la caixeta hi anava un l' acció dels anys. Anava vestit am un trajo sever, un trajo am franjes morades que li embolcellaba tota la persona. Son posat era sublim al entonar am veu profunda 'ls cants d' una tristesa consoladora.... A darrera de tot hi anavan en dues rengleres distintes els homes i les dones del poble; els de les primeres files les llágrimes els hi espurnejaban, els de les altres anaban indiferents, enrahonant... fins ribent.

Atressaren les portes del cementiri i entraren dintre. Les campanes de l' església del mateix feren sentir am veu débil un plany funeral. Els cants d' una tristesa consoladora es feren sentir am més força, am més energia... Després tothom marxá, no més la caixeta blanca va restarhi. A la tarde un home va agafar aquesta i se l' emportá á un dels recons del camp de la pau eterna. Va fer un clot fondo, ben fondo, tot entonant una cançó. Quan lo tingué fet agafá la caixeta de qualsevulga manera i la tirá al fons. Va tirarhi terra, força terra á sobre, va aplanarla posantla á nivell... i finida la tasca se 'n aná. Les portes del cementiri es tancaren darrera seu.

Es sentí una remor confosa, estranya. Els nuvols volgueren celebrar l' orrivada del company nou. Riallades de franca joia es sentiren arreu. Llurs esquelets revolcantse per les tombes, colpejant els estatjes que els empresonaban produhian un efecte desesperant.... L' imatge de la Mort assentada pensativament al cim d' un xiprer gegant esperaba la sortida dels seus vassalls... D' un sepulcre caigué la pedra 'm soroll fort, estrepitos. Per l' ample forat que deixá la pedra caiguda tragué 'l cap llur habitant del mateix, mirá á tots els indrets i saltá á terra. Tots llurs companys llençaren també les pedres dels seus estatjes i eixiren á fora. Junts se 'n ansren hns al lloc que ocupava 'l company nou d' aquell dia i 'l tragueren á fora del llur estatje am cuydado. Se 'n anaren fins el xiprer en qual cim la Mort hi seia pensativa i després de saludarla am cortesia feren seure el nou company al peu del mateix xiprer arrán de terra. L' envoltaren i tots á l' una donantse les mans començaren una dança, una dança am uns brincs inverosímils, am un trontollament d' ossos que esgarriava i am unes riallades de franca alegría.... Fins la Mort es distraigué de ses cabories i va riure, va riure molt.

Les estrelles de la nit s'anaban fount... Sortís 'l sol i 'ls esquelets encara dençavan, més es retiraren el veure que 'l dia implacable anaba avançant, avançant. Tancaren les portes de llurs estatges i se'n tornaren a dormir...

Els xiprers rebifats estonfen enlaire 'ls seus moluts brassos, les plantes tornaven a rejuvenir-se... El cementiri tornaba a respirar alegria.

ALFONS SANS i ROSSELL.

Del cor

A ma estimada esposa, YSABEL GILI MARINEL-LO en lo dia del nostre casament.

En l'altar de Sant Joseph avuy he respost —«Sí, pare»— tú que 'm donavas la mà ho has ben dit també, ab veu clara

Tot prest t'he posat al dit l'anell d'or de desposada; com a penyera d'amor m'has donat dolça mirada.

Mirada que 's filtrà al cor fentlo batre d'esperansa; esperansa que desitj pels dos sia ben trovada.

Hem arribat dalt del cim de la fita desitjada; que may es llarch lo camí quan la fé a tots acompanya.

Repos, donchs, del fadich, esposa meva, adorada; per dosser tindrás le cel y tot l'espai per ta cambra.

Una volta asossegat recóbrí ton cor la calma, empendrém, tots dos del brás, devallent, la caminada.

L'amor, que don vida al cor, será pels dos bona guarda; així fent via tots junts, farém de las des un'ánima.

Si 'l camí n'es pesarós, revestits de confiança al final arribarém un a l'altre encoratjantse.

la blanca neu fassi estada y d'arrugas a desdir se cubreixi nostra cara....

A l'altar de Sant Joseph ab veu ben potenta y clara, si 'ns volém torná a casar... tornarém a dir —«Sí, pare»—

LLUIS MATAS y CARRÉ.

Vigilia de Sant Joseph, 1900.

Despresos (?)

Al mes de Maig es costum típica en molts poblets l'enramar a la nit, de rams, flors i altres coses per l'istil, el devant de la casa de l'aymada, lo que a l'endemá omplena de verdadera satisfacció a la novia privilegiada.

En Toni era un jove molt alt, d'abundosa ossamenta, ample d'esquena, amb els braços molt llargs; i de mans aixís com d'orelles desproporcionades per lo grosses, de front no n'hi quedava; el tenia boi menjat per els cabells i el cap en el conjunt petit. A cop d'ull tothom creia veurer amb ell a un tonto i jo crec que n'era bastant. No obstant ell pensava tot el contrari, ell se creia esse dels mes espavilats i estava convenut de que tots el seus companys éran uns tontos al costat seu. Aixís es que quan estant reunits, tractavan de questions de forsa, cosa que s'acostuma a fer en els poblets, sempre ell hi queia de quatre potes, afirmant qu'ell era el qu' en tenia més.

Si 's tractava de valentia? tampoc ningú li pesava la mà per la cara; en fi per tot... per tot, ell se creia esser el primé, fins per aviciat; pero sobre tot per després, ell mai tenia por de res—segonsdeia.—

Quina nit tan fosca del espai s'en havian aponderat completament les tenebres, tot estava rublert de boires. Terra i cel abdós s'unian mediant misteriosos bés.

Ploviscava, pero era una pluja menuda, d'aquella que ver amic, amb arranc d'inspiració, ha comparat am les llágrimes de companys desaparecuts del mont dels vius ó de llurs ánimes.

En Toni i en Pep—company seu—se dirigian al cementiri a collir roses pera fer una enramada a llurs promesos, anavan a collir aquelles roses que, qui sab si eran la materia dels seus avis transformada (vaia un sarcasm—l'està clar eran despresos i volien regalar-los a ses novies, vaia unos bromes per una promesa, regular-li flors de cementiri.

Una vegada dins les cultiren i 's disposaren a sortir; en aquets moments en Toni s'entonzá fins a ginolls, lo que li feu pegá aital jaill d'osgarriñansos qu' en Pep encara corra aro...

A l'endemá en Toni estava molt malalt, al lit en Pep va aná a veurel i 'l va trobar tot esporucat i amb els cabells erts. I tot, perquè s'havia enfonzat en la terra, blana a causa de la pluja.

Al menys se creia que quelgun esperit l'estirava! Aixís som molts.

Despresos (?).

MIQUEL BARBERÁ.

Vents de la terra

CARACTER CATALÁ

Cada poble, com tot individu te sa fisonomia, son modo de esser propi y exclusiu, resulta necessari de sas condicions etnográficas y biológicas que li donan vida propia y personalitat peculiar, impedit que 's confonga ab un altre cualsevol, ó que, com tendra anyell, siga devorat per altre poble com per llop furiós. Al catalá no li manca, encara que mimbada per los que volen fer ab ell l'ofici de llop. ¿Qui no 'l coneix? Te notas, te punts de distinció que 'l fan ell y no altre; y eixas notas son de tal naturalesa y mena que cada una per sí, com totes, a la vegada, dona compte cabal y exacte del modo d'esser del fill de la terra catalana. Sa gravetat fa carácter; sas pocas y acertadas paraulas lo distinguen honrosament de tots los qui no son ell. May os dirá en quatre paraulas lo que puga expressar en dos. Un tracte fi en los assumptos y un sentit práctic molt desenrotllat li fan endevinar al instant lo bó que las cosas en sí portan, com també ovirar lo mal que inclouhen ó que de ellas se segueix. Es més práctic que teóric, més realista que idealista. Una serietat moderada en sas conversas y una fina prudencia en son tracte son lo seu segell més característich. Los projectes, sobre tot de moitas paraulas, lo aturdeixan. Obra que 's fa clar, clarat, havent arribat a esser clar, sinonim de catalá. Sa formalitat en los negocis y franquesa en la expressió fan d'ell lo tipo més acabat de cordura y honradés. Si no sab ó no entent alguna cosa, calla; si la sab, te encara por de dir-la, y si per necessitat la ha de dir, ho fa ab pocas paraulas y ben dites.

Estém en una reunió: ¿qui es lo catalá? no 'l que més gesticula y enrahona; no 'l que riu continuamente; no 'l qui 's fa ridicul ab sos compliments y posturas; no per fi lo que tal vegada vos simpatisa de moment per sos diuxos y gracias, encara que després os haja de fastidiar ab sa lleugeresa y superficialitat.

Lo catalá es més profont, qu'erudit, estima més lo fruit que 'l fullatge y las flors que l'adornan. Es fins cert punt positivista, essent molt poch del seu grat los somnis y desvaris. La boija de la casa paga en ell honrós tribut a la rahó. Los entusiasmes de moment no tenen en ell entrada, y 'l vell de altra terra, estaria molt joyós ab la maduresa de judici y desentrotllat de sentit comú que atressora un jove catalá.

Aquest cuadro del carácter catalá es sobretot comparatiu; y encara que a primera vista no aparega lo segon terme de comparació, no per aixó hi deixa d'estar. Poseu no ahont hi diga si y viceversa y 'l veureu retratat de «cuerpo entero» pera dirho en sa parla. ¿Los voleu veurer abdos personificats en algun ordre? Puig mireu a Vich y a Cádiz: Balms y Castellar: aquets son los tipos auténtichs... pera no indicarne altres.

J. F.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas del dia 24 de Mars de 1900 FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'observació	Barómetro aneroide	Grau d'humiditat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel.	Observ. particular.
9 m.	747	72		4'5	Ras	
3 t.	745	70				

Horas d'observació	TEMPERATURAS			VENTS direcci.	NUVOLS classe	can.
	Máxima	Mínim.	Ter. tlp.			
9 m.	Sol. 29	5	13	O.	Cumul.	0'3
3 t.	Sombra 18		17	O.		6'4

Hem rebut sagella de la «Unió Catalana» de la darrera emissió.

Tots quants companys de causa desitgin adquirirne poden ferho en nostra Redacció.

Ab l'estampa de F. Giró, soaba de publicar a Barcelona en Ramón Masferrer un aplech de poesias liricas que titula «Notas del Cor» y portan un próloch d'en Francesch X. Garriga.

Totes las poesias que enclou lo llibret son mercedoras d'emplear ab ellas lo temps pera llegir, y aixó ja es molt, puig no de totes se pot aconsellar lo mateix.

Se ven al preu de 6 rals a la llibreria de A. Verdaguier, Barcelona, y en las principals llibrerias de Catalunya.

En breu sortiran pera diferents pobles de la provincia comissionats encarregats d'examinar los compentes municipals.

Desde fá dos dias que 'l bon temps que regna en nostra ciutat nos dona veritable proba de anar entrant ja a la primavera.

Lo sol comensa a llahir ab tot son esplendor y sos raigs lluminosos tornan a recobrar aquell calor templat propi de la estació florida, la més bella del any per tots conceptes.

Un cas curiós de fecunditat s'ha donat a Lleyda fa pochi dias.

Una doná que viu en lo «Perxet de Massot» del carrer del Carme, doná a llum felisment tres criatures, vivint las tres.

En la extraordinaria funció que se celebrará aquesta nit a la Societat «La Palma» s'hi representarán lo drama en un acte «Hijo por hijo», la xistosa comedia «Un gepich cantant victoria» y la sarsuela «Picio, Adán y Compañía».

Lo recaadat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents especies puja la cantitat de pessetas 1553'93.

En la nit d'avuy, tindrà lloch una vetllada literaria musical en la Societat «Círcol Artístich Catalá», la qual promet ser molt lluhida per lo variat dels números del programa, prenent part en dita festa la Secció Coral de la propia Societat.

Acabada la vetllada se farà lo ball acostumat.

Ha sigut aplassada fins a Septiembre próxim la peregrinació a Roma que s'organiza per algunas asociaciones católicas de Barcelona.

Dita peregrinació se farà per terra.

Ahir nit debutá al Teatre Fortuny la companyia de sarsuela que dirigeix lo mestre D. Salvador Domingo.

Se representaren las sarsueletas «Gigantes y Cabezudos», «La Revoltosa» y «Los Presupuestos de Villapierde», estreno.

Per la avansada hora que sortirem del teatre nos veyém privats de ressenyar lo treball dels artistes que figuran en la companyia de la senyora Millanes, dels quals pensém ocuparnos en alguna detenció, lo que fá que no emetém en aquesta nota, ni sisquera lleugerament, la opinió que 'ns mereixen y la propietat en que 's posaren en escena las esmentadas obretas.

Aquesta nit en los salons de la Societat «El Alba» se celebrará ball, qual programa anirá a cárrech de la banda «Joventut Reusense».

En lo projecte de Lley del Timbre, aprobat recentment a las Corts, s'estableix que las llicencias de cassa serán en lo successiu de 40, 30 y 15 pessetas, segons lo preu de las cédulas personals dels individuos que las soliciten.

Los mercats d'oli reflexan unanime calma. Andalusá sosté ab fermesa lo preu de 41 rals la arroba de 11 y 1/2 litres, y a Zaragoza continúa venentse, fora de portas, a 51 la arroba.

La tendencia, no obstant, es d'alsa, pero potser no s'efectuhi fins a principi de Maig.

Las bonas classes del país se pagarán be.

En l'elegant teatret del «Círculo Republicano Histórico» s'hi representarán aquesta nit las xistosas comedias catalanas «Sebas al cap» y «Castor y Polux», finalisant la vetllada en l'acostumat ball de reunió.

Interessa als vinicultors y comerciants saber que las autoritats de la isla de Cuba se mostran molt severas en la introducció de vins que contengan més de

dos grams de sulfat de potassa per litre; no toleren la més petita quantitat d'èxit alcoholic, y encare estimen com adulteració lo fet de que 'la vins s' importin ab major densitat de 998 grams per litre.

La veu de la veritat

Desde més de quinze anys los medicaments COSTANZI son los únics que curan qualsevol malaltia venèrea ó sífilítica. Para detalla llegéixis en 4.ª plana **Miraculosos confits ó Injecció anti-venèreas y Roob anti-sífilítich COSTANZI.**

Judicial

Edicto

Don Adolfo Suarez y Gutierrez, Juez de primera instancia de la ciudad y partido de Reus.

En virtud del presente y de lo acordado con resolución de hoy, en méritos de los autos de juicio ejecutivo, que se tramitan en este Juzgado y Escrivanía de Don Carlos Roig á instancia del procurador Don Antonio Aulestia y Prats, en nombre de los consortes don Antonio Aulestia Amorós y Doña Celestina Prats Joel, de este vecindad, contra los tambien consortes Don Joaquín Prior Serrate y Doña Magdalena Espinós Sarrá, vecinos que fueron de Tarragona, y actualmente en ignorado paradero, se anuncia por término de veinte dias, la venta en pública subasta, de la finca siguiente:

Toda aquella casa, situada en las afueras de la ciudad de Tarragona, conocida por el nombre de Afueras de la puerta de San Francisco, señalada de número veinte y uno, de la carretera que se dirige á la puerta de San Francisco referida, en donde abre dos puertas grandes y una pequeña, compuesta de planta baja, con corral y tres pisos, estos divididos en dos cuartos, y ocupa una superficie de ciento sesenta metros cuadrados, lindante por la derecha entrando con Francisco Martí; por la izquierda con un terreno ó patio sin edificar, por detrás con glaciés de la ciudad de Tarragona y por el frente con la carretera de que se ha hecho mérito. Ha sido valorada pericialmente, sin deducción de cargas, en catorce mil nuevecientas pesetas. 14.900 Ptas.

El remate tendrá lugar en la Sala Audiencia de este Juzgado de primera instancia de Reus, á las doce de la mañana del miércoles dia veinte y cinco de Abril próximo advirtiéndose: 1.º Que no se admitirán posturas que no cubran las dos terceras partes del avaluo y que las mismas podrán hacerse á calidad de ceder el remate á un tercero. 2.º Que para tomar parte en la subasta deberán los licitadores consignar previamente en mesa del Juzgado, una cantidad igual, por lo menos, al diez por ciento efectivo del valor de los bienes que sirve de tipo para la subasta, sin cuyo requisito no serán admitidos, devolviéndose dichas consignaciones á sus respectivos dueños, acto continuo del remate, excepto la que corresponda al mejor postor, la cual se reservará en depósito como garantía del cumplimiento de su obligación y en su caso como parte del precio de la venta. 3.º Que la indicada finca, se saca á pública subasta sin haberse suplido previamente la falta de títulos de propiedad, debiendo observarse, en su virtud, lo prevenido en la regla 5.ª del art. 42 del Reglamento para la ejecución de la Ley Hipotecaria.

Dado en Reus á veinte y dos de Marzo de mil nueve cientos—Adolfo Suarez—Ante mí—El Escribano—Tomás Ribes. Hdo.

Secció oficial

Registre civil

del dia 24 de Mars de 1900

Naixements

Antoni Gispert Febré, de Antoni y Joaquina.

Matrimonis

Francisco Bové Durán, ab Maria Escoda Salvat.—Joan Artiga Garreta, ab Antonia Torres Mestre.—Jaume Oriol Papeit, ab Adelaide Barberá Gatuellas.

Defuncions

Joan Platero Budé, 48 anys, Canterers, 10.—Trinitat Llagostera Jaumá, 3 dias, Baseta de Salas, 1.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—La Anunciació de Nostra Senyora. **CULTS RELIGIOSOS**

Parroquia de Sant Joan Batista (Providencia). Avuy diumenge á las vuyt Missa de Comunió general ab plática para la Arzicofradie Teresiana. A las

cuatre de la tarde exposat S. D. M. després del reso del Rosari, se cantarà 'l Trissagi Mariá y seguirá 'l sermó de Cuarema que predicarà 'l Rvmt. D. Salvador Roca, vicari d' aquesta parroquia, donant li ab la reserva.

Sans de domd.—Sant Braull.

Seccló comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 23

De Génova y esc. en 7 dias v. Martos, de 1.046 ts., ab bocoyos buyts á varis senyors, consignat á don Antoni Mas.

De Liverpool y esc. v. Ullos, de 650 ts., ab tránzit, consignat als senyors Mac-Andrews y C.ª

De Barcelona en 6 horas v. Primero, de 777 ts., ab tránzit, consignat als senyors Fills de B. Lopez.

Despatxadas

Para Málaga y esc. v. Martos, ab efectes.

Para Liverpool y esc. v. Ullos, ab efectes.

Para Bilbao y esc. v. Primero, ab efectes.

Blosí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia de ahir.

Interior	73'16	Cubas del 86	82'12
Orenses	19'20	Cubas del 90	72'25
Colonial		Aduanas	102'25
Norts	60'20	Ob. 5 0/0 Almensa	97'50
Alicants	83'	Id. 3 0/0 Fransa	51'50
Filipinas	90'50		

PARIS

Exterior 72'90 Madrid

GIROS

París 31'10 Londres 33'05

Se reben érdres para operaciones de Bolsa Compra y venta al centat de tota classe de valores cotisables de Bolsa. Descómpte de cupons y compra de monedas de tots los paissos.

J. Marsans Rof

Representant en Reus: **JOAQUIM SOCIATS**

CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisació á Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	73'15	Aduanas	102'25
Exterior		Norts	60'25
Colonials	113'50	Alicants	83'
Cubas 1896	86'12	Orenses	19'05
Cubas 1890	72'25	Obs. 6 0/0 Fransa	93'75
Filipinas		Id. 6 0/0	51'25
Exterior París	72'95	Id. 3 0/0	

GIROS

París 31'10 Londres 33'03

Ordres de Bolsa para Barcelona Madrid y París.—Compra y venta al comptat de tota classe de valores.—Descómpte de cupons.—Compra de monedas d' or y bitllets de tots los paissos.—Giros sobre Barcelona y Madrid.

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Collegi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 dias fetxa.		32'65	32'70
» 8 dias vista			
» vista		32'90	33'
París 90 dias fetxa			
París vista		30'75	30'90
Marsella vista			
Perpinyá »			

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS	Ptas.	Ptas.
Gas Reusense.		675
Industrial Farinera	650	
Banch de Reus de Descòmptes y Prestams	650	
Manufacturera de Algodón	155	
C.ª Reusense de Tranvias	25	
C.ª Reusense de Tranvias privilegiadas al 5 0/0	250	

Anuncis particulars

CAFÉ CENTRAL

Per cessar en aquest negoci lo duenyó de dit establiment, lo vendrá mitjantant tracte personal. Para informes al entresuelo del mateix establiment.

Interessant als viticultors

CARTILLA RÚSTICA

PERA US DEL CULTIVADOR

DE LA

VINYA AMERICANA

PUBLICADA

Per la Redacció de «El Labriego»

Vista la bona acullida que ha meregut la primera edició d' aquesta CARTILLA RUSTICA impresa en idioma catalá, tota vegada que 's vegé agotada en un breu espay de temps, la Redacció de «El Labriego» cregué convenient procedir á sa reimpressió al castellá, degudament aumentada.

Dita CARTILLA la forma un volúmen en 8.º major de 440 páginas y 's ven al preu de 6 rals l' exemplar en aquesta impremta.

A 7 pessetas miller

se venen en lo mas de BELLVEYN estacas garantidas de

RUPESTRIS LOT

REUS.—PELEGRÍ BALLESTER.—REUS.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

GRAN COMPANIA DE SARSUELA CÓMICA

DE

D.ª DOLORS MILLANES

Funcions para avuy.—Tarde: Las aplandidas sarsuelas en un acte cada una, tituladas «Gigantes y cabezudos», «La Verbena de la Paloma» y «Los Presupuestos de Villapierde».—A las tres en punt.

Nit: 2.ª d' abono.—Se posarán en escena las celebradas sarsueletas denominadas «El cabo primero», «Los borrachos» (estreno) y «Pepe Gallardo» (estreno). Entrada á localitat 3 rals.—Id. al paraís 2.

A las nou en punt.

Telégramas

Madrid 24.

Comunican de Palma de Mallorca que la Cambra de Comers celebrá una reunió en la qual acordá persistir en los travalls de defensa del concert económic y dirigir una comunicació á la Diputació provincial, alentantla para que activi las gestions que realisa prop del gubern.

—En una fábrica de llautó de Bilbao explotá ahir una caldera de vapor, iniciantse per aquesta causa un incendi al edifici.

Hi hagué varis ferits y de gravetat un obrer inglés anomenat Francisco Amerte.

L' edifici sofrí desperfectes d' importancia.

París 24.

Los periódichs de Londres convenen avuy en que ha fracassat completament l' operació empresa pel coronel Plumer desde Rhodesia en socor de Mafeking.

Convenen també en que la liberació d' aquesta no es cosa tan propera com s' havia suposat.

Lo «Daily Telegraph» considera desitjable que sia aixecat aviat lo siti de Mafeking y acaba ab aixó la penalitat dels sitiats, no sols per rahó d' humanitat sino per conveniencies militars

Lo «Daily Mail» opina que no cal regatejar la confianza en lo coronel Plumer, qui segurament estimará necessari esperar l' avans del general Roberts para apressurar sa marxa sobre Mafeking.

Imp. C. Ferrando, Plassa de la Constitució, 7.

PASTILLAS * FONT

Cloro-Boro-Sódicas á la Cocalna y al Mentol

Sen lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faríngea, ronquera, afoña y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipósit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en todas las bonas farmacias y principals droguerias.

